

[Brorsen.]

handlingen her, er der ingen, der i dette Øjeblik kan sige noget bestemt om. Man kan naturligvis hævde den almindelige Betragtning, som jeg i alt Fald er en Tilhænger af, at saaledes som det hele har udviklet sig, har det været en Nødvendighed i denne, kan man sige, Forrykthedens Verden, hvori vi befinder os, at vi i særlig Grad har maattet tage Hensyn til og købe i de Lande, som er vore bedste Kunder. Men hvad vi er inde i i Øjeblikket, skulde nødvendigvis være noget varigt.

Vi maa alle sammen være enige om, at de Forpligtelser, vi som Følge af Traktater er indgaaet paa, maa vi opfylde, og saa kan der vel her ved Siden af udtrykkelig nævnes, at vore særlig gode Kunder kan der være Grund til derudover at skabe en goodwill. Men det, det kommer an paa efter min Mening med Hensyn til Importreguleringen i Fremtiden, maa være, at det bliver det handelspolitiske Moment, der sættes i Forgrunden — det var i Virkeligheden det, der var Meningen i sin Tid —, og at Erhvervslivets Mænd i højere Grad end nu faar Indflydelse paa hele Vareudvekslingspolitikken.

Om selve det finansielle Problem, der knytter sig til det forelagte Finanslovsforslag, vil min Partifælle, Medlem af Finansudvalget, det ærede Medlem Hr. Pinholt tale paa mit Partis Vegne. Derfor skal jeg om dette indskrænke mig til at sige, at naar man ser paa Finanslovsforslagets Tal, er de efter min Mening meget dristige. Det er jo en stadig Stigen af Udgifterne med Udsigt til yderligere Stigning, idet det netop er nævnt, at vi ogsaa i det kommende Aar skal ind paa store offentlige Arbejder og skal skaffe Millioner til de arbejdsløse. Kort sagt, det, vi staar over for, er, saa vidt jeg kan skønne, forøgede Skatter og nye Laan.

Jeg havde Lejlighed til at udtale mig lidt om det finansielle ved sidste Aars første Behandling af Finansloven, og hvad jeg spaaede, er i Virkeligheden gaaet i Opfyldelse; ikke alene skulde vi da have et Laan paa 85 Mill. Kr., men vi skal antagelig have et lige saa stort Laan i dette Finansaar. Jeg vil i det hele taget sige om hele den Udvikling, der er Tale om her, at det er det samme Billede, man ser inden for Staten som inden for de store Kommuner, hvor man har et socialdemokratisk Flertal. Det viser sig jo, at een Ting nemmer de ikke, og det er at holde igen paa Udgifterne. Derfor er det det samme Billede, vi ser aarligt, at Skatterne stiger ustandseligt og allerede

er kommet meget højt op, ja, enkelte Steder er den reelle Skatteprocent vel over 20; og det samme Billede ser vi altsaa ogsaa inden for Staten.

Ja, det kan naturligvis gaa en Tid, og det er jo gaaet indtil nu; men det kan jo sikkert ikke gaa i det lange Løb, og derfor maa man jo haabe, at Vælgerne i Tide indser, at der maa siges Stop og det saa hurtigt som muligt.

Naar man ikke fra socialdemokratisk Side nemmer at dæmme op for Udgifterne, hænger det naturligvis sammen med de Løfter, de stadig giver, hvad enten vi gaar til kommunale Valg, til Folketingsvalg eller Landstingsvalg, og de Folk, der sætter dem ind paa Rigsdagen, forlanger naturligvis Løfterne indfriet, og derfor er det, at vi ser Udgiftsbudgetterne vokse i det uendelige.

Jeg tror altsaa, at man maa tage fat paa en anden Façon her, og jeg tror, det er paa høje Tid. Og med Hensyn til hele den Lovgivning, der skal finde Sted nu i den kommende Rigsdagssamling, vil jeg haabe, at Regeringen bedre vil forstaa sin Opgave, at Regeringen, naar vi behandler vigtige Lovforslag, og der skulde være Uoverensstemmelse mellem et Flertal i Folketinget og et Flertal i Landstinget, da viser større Iver og større Evne til at forlige Modsætningerne, end det hidtil har været Tilfældet.

Pinholt: Det forelagte Finanslovsforslag har været Genstand for en overmaade rosende Omtale i Regeringspressen, og Aarsagen hertil synes jo nærmest at være den, at der paa Finanslovsforslaget er et lille Driftsoverskud paa 2,9 Mill. Kr. Man har fra Regeringspressens Side ment, at denne Finanslov var et lille finansielt Kunststykke, og at vi her i Danmark nu alligevel klarer os ganske godt set i Forhold til andre Lande.

Jeg vil advare imod, at vi gaar rundt i rosenrød Stemning og tror, at vi staar os bedre økonomisk end andre Lande. Jeg tror ikke, at Forsynet har nogen særlig Forkærlighed for os i økonomisk Henseende, og jeg vil sige, at dette lille Driftsoverskud paa denne Finanslov er jo efter den højt-ærede Finansministers Oplysning ikke større, end at hvis vi faar en Pristalsforhøjelse i Januar Maaned — og det er jo sandsynligt —, vil det ikke engang slaa til til det Reguleringstillæg, som Tjenestemændene skal have.

Der er ogsaa en anden Svaghed ved Finanslovsforslaget, og det er den, at de